

Sygn. akt IV KO 95/22

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 września 2022 r.

sprawy **A. G.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k. i in.,

z wniosku obrońcy skazanego

w przedmiocie wznowienia postępowania

zakończonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrołęce

z dnia 24 stycznia 2022 r., sygn. akt II Ka 194/21,

zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w Wyszku

z dnia 5 stycznia 2021 r., sygn. akt II K 646/17,

p o s t a n o w i ł

**stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę według właściwości
przekazać Sądowi Apelacyjnemu w Białymstoku**

UZASADNIENIE

A. G. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Wyszku z dnia 5 stycznia 2021 r., sygn. akt II K 646/17, za popełnienie w warunkach ciągu przestępstw czterech czynów z art. 278 § 1 k.k. oraz w tych samych warunkach 3 przestępstw z art. 279 § 1 k.k., a także przestępstwa opisanego w pkt. XI aktu oskarżenia, zakwalifikowanego z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy połączył wymierzone oskarżonemu kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzekł karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczył okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 sierpnia 2009 r. do dnia 19 sierpnia 2020 r. Ponadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k.

zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę kwoty 2.000 zł solidarnie z inną ustaloną osobą na rzecz pokrzywdzonego T. T..

Sąd Okręgowy w Ostrołęce, po rozpoznaniu apelacji wniesionych od wyroku Sądu I instancji przez oskarżonego, jego obrońcę i prokuratora, wyrokiem z dnia 24 stycznia 2022 r., sygn. akt II Ka 194/21, zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że w czynie opisanym w punkcie XIV aktu oskarżenia ustalił, iż został on popełniony w nocy z 8 na 9 kwietnia 2009 r., a numer rejestracyjny samochodu osobowego marki H. to [...]. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Sąd Najwyższy, postanowieniem z dnia 23 czerwca 2022 r., sygn. akt IV KK 240/22, oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację od wyroku Sądu odwoławczego, wniesioną przez obrońcę A. G..

W dniu 10 sierpnia 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego o wznowienie postępowania w niniejszej sprawie, oparty na podstawie art. 540 § 1 ust. 2 lit.a, którego Autor wniósł o „uchylenie w całości:

1. postanowienia Sądu Najwyższego w Warszawie z 23 czerwca 2022 r. Izby Karnej, sygn. akt IV KK 240/22, w przedmiocie oddalającym kasację jako bezzasadną;
2. wyroku Sądu Okręgowego w Ostrołęce z 24 stycznia 2021 r., II Wydział Karny, sygn. akt II K 194/21, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Wyszku z 5 stycznia 2021 r., II Wydział Karny, sygn. akt II K 646/17, w zakresie prawomocnego skazania oskarżonego za zarzucone mu czyny oraz o uniewinnienie oskarżonego a ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.”

Obrońca wniósł także o sprawdzenie okoliczności faktycznych w trybie art. 97 k.p.k. przez dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu w postaci wyniku badań poligraficznych przeprowadzonych z udziałem A. G. w dniu 18 maja 2022 r. „na okoliczność niepopelnienia przez oskarżonego zarzucanych mu czynów”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o wznowienie postępowania w sprawie A. G. złożony przez jego obrońcę nie podlega rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy.

Ustawodawca w art. 544 § 1 - 2 k.p.k. wskazał, który sąd jest funkcjonalnie właściwy do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania. Wnioski o wznowienie postępowania zakończone prawomocnym orzeczeniem sądu rejonowego rozpoznaje sąd okręgowy; w kwestii wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem sądu okręgowego – sąd apelacyjny. Natomiast jeżeli orzeczenie kończące postępowanie wydał sąd apelacyjny lub Sąd Najwyższy, o wznowieniu postępowania orzeka Sąd Najwyższy.

Kluczowe dla prawidłowego ustalenia właściwości sądu wznowieniowego jest więc to, które orzeczenie kończy postępowanie w sprawie. Kwestia ta została już dawno rozstrzygnięta w piśmiennictwie i orzecznictwie. Skoro ustawodawca posłużył się zwrotem „postępowanie zakończone orzeczeniem”, a nie „postępowanie, w którym sąd orzekał”, należy wnioskować, że chodzi o orzeczenie, które zakończyło postępowanie sądowe w sprawie. Nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie sądowe orzeczenie Sądu Najwyższego oddalające kasację. Wówczas nie dochodzi bowiem do wzruszenia prawomocnego orzeczenia, które zaskarżono kasacją, a które postępowanie w sprawie zakończyło – jak w niniejszym postępowaniu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2010 r., IV KO 22/10 oraz D. Świecki, Komentarz do art. 544 kodeksu postępowania karnego, [W:] Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany (red.) Dariusz Świecki, Lex/el 2022).

W świetle powyższego, skoro w sprawie A. G. prawomocne orzeczenie rozstrzygające o odpowiedzialności karnej oskarżonego wydał Sąd Okręgowy w Ostrołęce, sądem właściwym do rozpoznania wniosku o wznowienie postępowania, jest nadrzędny nad nim sąd apelacyjny, tj. Sąd Apelacyjny w Białymstoku.

Na marginesie warto wspomnieć, że Autor wniosku nie tylko mylnie skierował pismo do Sądu Najwyższego, ale również niesłusznie domaga się uchylenia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 194/21, oddalającego kasację jako oczywiście bezzasadną. Ponadto nie sprecyzował, na jakim etapie postępowanie karne miałyby być wznowione ani któremu sądowi sprawa powinna być ewentualnie przekazana do ponownego

rozpoznania. Sąd Najwyższy wywiódł z treści pisma, że wnioskodawca dąży do wznowienia postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w Ostrołęce i uchylenia orzeczenia wydanego przez ten Sąd, w związku z czym uznał się niewłaściwym do rozpoznania przedmiotowego wniosku, abstrahując od wszystkich wyżej wskazanych niedociągnięć i braków tego pisma.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[as]